

La mirada

Toni Vall

tvallka@hotmail.com

Pedro!

Cayetano Rivera Ordóñez, Mario Vargas Llosa, Serrat i Sabina, Ana Obregón, Alejandro Sanz i Pedro Ruiz. Aquests són els personatges que han passat per l'*Entrevista a la carta* de Julia Otero a TVE. Una nòmina curiosa, no els sembla? La primera temptació és preguntar-se què nassos poden aportar Rivera, Obregón i Ruiz? És raonable dedicar una hora de conversa a la televisió pública espanyola per navegar per les seves inquietuds i la seva trajectòria? El primer impuls és pensar que no. Però, com que sóc un enamorat de l'entrevista com a gènere periodístic, les he mirat totes i a totes hi he descobert coses interessants. Em va sorprendre retrobar Pedro Ruiz a TVE, d'on va marxar emprenyat perquè no el deixaven fer de *showman* i el tenien encasellat fent *La noche abierta*. Home, s'ha de tenir una mica de barra per queixar-se d'això, no? Com sempre que veig

Quan veig Pedro Ruiz a la tele, tinc sensacions divergents

aquest senyor a la tele, vaig tenir sensacions divergents. D'entrada, el cansament de l'aforisme constant, de la cita forçada i bavosa, de l'ocurrència presumptament genial: "Sóc un home molt educat, no recordes aquella nit?" I, de l'altra, el seu instint mossegador, cristal·litzat en les punyents reflexions sobre política, poder i banquers. Otero el va collar—"tinc la sensació que sempre vas a la contra dels que governen"— i ell li va portar la seva urna funerària. Bé, em sembla que no vaig entendre aquest gag. El que més em va interessar va ser la conclusió final de l'entrevista: "A la tele hi ha menys llibertat que fa trenta anys." És clar que, si algú el contractés, potser opinaria el contrari.